INDEX LECTIONVM

IN

VNIVERSITATE LITTERARVM VRATISLAVIENSI

PER AESTATEM

ANNI MDCCCXXXI

A DIE XXV APRILIS

INSTITVENDARVM.

PRAEMISSA EST FRANC. PASSOVII NOTITIA DE ANTHOLOGIO ORIONIS THEBANI.

Breslau
Passow

TYPIS VNIVERSITATIS.

1831

VNIVERSITATIS LITTERARVM VRATISLAVIENSIS RECTOR ET SENATVS CIVIBVS S.

Non libros tantum aut libellos, Commilitones humanissimi, sed integras interdum litteraturae classes atque provincias fata sua habuisse, nisi experientia cotidiana extra dubitationem poneret, humanae tamen mentis indoles et natura credibile redderent. Ita, ut unum ex historia poesis Graecae afferamus exemplum, Epigramma dudum ignotum neglectumque iacuit, iaceretque fortasse etiamnum, nisi e tenebris evocasset *Brunckius*, uberrima ingenii luce collustrasset *Frid. Iacobsius*. Hic enim et dispersa hinc illinc poemata in unum conferendo et innumeras fere singulorum locorum corruptelas feliciter emendando et interpretationis difficultates ingeniose docteque removendo, historiam denique poetarum epigrammaticorum et ipsius Epigrammatis eiusque collectionum antiquarum concinnando, ita elaboravit in corpore elegantissimo, ut unus homo universam fere rem confecisse, nobisque praeter spicilegiorum minutias nihil reliquisse videatur.

Tali supplemento perexiguo quidem, neque tamen prorsus inutili, augere iuvat Anthologiarum historiam, quam in limine Delectus Epigrammatum posuit vir egregius. Quae enim hic de antiquissimis florilegiorum conditoribus, Meleagro Gadarensi, Philippo Thessalonicensi et Agathia Myrinaeo, eleganter et copiose disputata sunt, uno fortasse neque ignobili compilatoris nomine locupletari poterunt. In Suidae certe lexico, v. *Ὠρίων*, T. II. p. 767. Kust. leguntur haec:

Ὠρίων, Θηβαῖος τῆς Αἰγύπτου, συναγωγὴν γνωμῶν ἤγουν ἀνθολόγιον, πρὸς Εὐδοκίαν τὴν βασιλέως γυναῖκα Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, βιβλία τρία.

Ὠρίων, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός, ἀνθολόγιον, Ἀττικῶν λέξεων συναγωγήν, περὶ ἐτυμολογίας, ἐγκώμιον Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος.

Recte in his lexicographus distinxit personas Alexandrini et Thebani Orionis, quorum ille trium fere saeculorum spatio ab hoc distat. Alexandrinum enim grammaticum encomium Adriani aut superstite imperatore composuisse aut nuper demum defuncto, res ipsa evincit. Thebanum vero Theodosii secundi temporibus, saeculo quinto medio assignandum esse, Florilegii ostendit dedicatio: anno enim quadringentesimo quadragesimo oppressa est Athenaïs illa Eudocia, ut serius certe de dedicatione non sit cogitandum: quae non satis distinxit Fabric. bibl. Graec. T. VI. p. 347. Harl.

Minus accurata librorum singulis tribuendorum est enumeratio: opus enim de etymologia, quod est Thebani, Alexandrini fecit Suidas, hoc nomine iure reprehensus a *Petro Henr. Larchero*, quem vide in Etymologici editione a *Frid. Guil. Sturzio* curata, p. 1. 2. Anthologium vero utrique assignatum videmus, quamvis hoc aliquam excusationem admittat; poterant enim ambo, ut in iisdem studiis grammaticis erant occupati, eiusdem argumenti libros evulgare iisdemque inscriptionibus uti. Longe tamen est verisimilius, homonymia sicuti in aliis nominibus propriis ita

in hoc quoque effectum esse, ut errore quodam ad utrumque sit translatum, quod vere de uno tantum dicendum fuerit. Hic unus qui fuerit, ambigi nequit: Thebanum enim Florilegii auctorem fuisse, copiosior iam et accuratior tituli index abunde docet: eo magis in altero ieiuna notitiae brevitas offendit, et interpolationis suspicionem firmat. Lapsus est Frid. Schoellius in hist. litt. Graec. T. VI. p. 276. Anthologium ineditum idem esse opus existimans quod Etymologicum editum, propagavitque errorem interpres Germanicus, T. III. p. 288.

Illud igitur Thebani Orionis Florilegium medium quasi locum sibi vindicaret inter Anthologias Philippi et Agathiae. Sed manet dubitatio quaedam de argumento, ex ipso libri titulo nata: non enim Anthologiam opus suum inscripsit Orion, sed Anthologium. Et vocabulo utrique natura quidem sua et compositione nulla prorsus inest differentia: usu tamen linguae temporumque progressu poterat inferri, quod ut statuamus suadere videtur res.

Anthologias variorum poetarum minora carmina integra complexas esse, constat inter omnes: de Anthologiorum ratione et indole omnia forent incerta, — nam *Diogeniani Heracleotae* Anthologium, de quo videndus Suidas, v. *Διογενιανός*, T. I. p. 591. Kust. haud magis aetatem tulit. — nisi felici casu praestantissimum eiusmodi opus, *Ioannis Stobaei* Anthologium s. Florilegium nobis esset servatum: in quo neque poematum integritas requiritur, neque certum quoddam carminum genus, neque omnino poesis: nam maxima plane Florilegii Stobaeani pars ex scriptoribus orationis pedestris congestum est, quamquam fragmenta poetica loco ubique sunt priora. Eundem fere morem ab Orione servatum esse ex duplice, quam Suidas laudat, titulo colligere licet: *συναγωγὴ γνωμῶν ἤγουν Ἀνθολόγιον.* Hinc probabile fit, Anthologium Orionis a Florilegio Stobaei haud admodum diversum fuisse, et quum certissimum sit, illum Stobaeo nisi vetustiorem, certe aequalem exstitisse, quantivis pretii habendum esse Orionis opus in aperto est. Sed quomodo farrago locorum a docto grammatico ex plurimis haud dubie scriptoribus congesta per tres libros fuerit disposita, ne coniectura quidem assequi licet.

Huic nostrae ignorationi ex insperato succursurum videbatur inventum Varsaviae factum. Ludovicus enim Chiarinus, professor Varsaviensis celeberrimus, dum bibliothecam instructissimam viri cuiusdam principis meo rogatu perlustraret, vidit inter alios libros manu exaratos nostri Florilegii exemplar, hac quidem inscriptione: *Ὠρίωνος Θηβαίου Ἀνθολόγιον πρὸς Εὐδοκίαν, βιβλία γ', κατὰ στοιχεῖα.* Postrema verba ad elementarem litterarum ordinem referenda sunt, quem Meleager quoque et Philippus sequuti erant, v. Iacobs. proleg. ad Anthol. T. I. p. XLII et quae nos in prooem. ad lect. aestiv. anni MDCCCXXVII disputavimus: hunc igitur Orionem quoque tenuisse, unum est quod hactenus ex codice Varsaviensi didicimus. Addidit Chiarinus speciminis promissionem, integri apographi spem: quorum si unum alterumve pervenerit ad nos, redibimus ad librum, cuius nunc nihil nisi brevem notitiam dare licuit.

D. Vratislaviae mense Febr. MDCCCXXXI.